

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์” ผู้ศึกษาใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยนำเสนอเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ตอนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าสนใจ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าสนใจ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทั่วไปด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และยโสธร จำนวน 400 คน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตารางที่ 4.1-4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	200	50.0
หญิง	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างเป็นเพศชายร้อยละ 50.0 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	46	11.5
16 – 20 ปี	73	18.2
21 - 30 ปี	72	18.0
31 – 40 ปี	104	26.0
41 – 50 ปี	78	19.5
มากกว่า 50 ปี	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.5 และมีอายุ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	9.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	83	20.8
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	21.3
ปริญญาตรี	143	35.7
ปริญญาโท	26	6.5
สูงกว่าปริญญาโท	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมามีระดับการศึกษา ปวส.หรืออนุปริญญาคิดเป็นร้อยละ 21.3 และการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	46	11.5
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	80	20.0
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน	108	27.0
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	27.2
รับจ้าง	44	11.0
อื่นๆ	13	3.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 27.23 รองลงมามีอาชีพพนักงานบริษัท ห้างร้านเอกชน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และมีอาชีพเป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละ วันที่เปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

วัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จันทร์ – ศุกร์	253	63.2
วันหยุด/ วันเสาร์อาทิตย์	147	36.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์มากกว่าการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 63.2 และรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในช่วงวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 36.8

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละ ช่วงเวลาในการรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ช่วงเวลาในการรับชม	จำนวน	ร้อยละ
05.00 – 09.00 น.	219	54.8
09.30 – 11.00 น.	101	25.3
11.30 – 14.00 น.	35	8.8
14.30 – 16.00 น.	37	9.3
16.30 – 19.00 น.	25	6.3
19.30 – 21.00 น.	187	46.8
22.00 – 01.00 น.	19	4.8
01.30 – 04.00 น.	2	0.5

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ช่วงเวลา 05.00-09.00น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมารับชมช่วงเวลา 19.30-21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 46.8 และรับชมช่วงเวลา 09.30–11.00 น. คิดเป็นร้อยละ 25.3 ตามลำดับและรับชมช่วงเวลา 01.30-04.00น.มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละ รายการประเภทเล่าข่าวที่รับชมบ่อย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
คอข่าว (ช่อง 7)	10	2.5
ประเด็นเด็ด 7 สี	54	13.5
สนามข่าว 7 สี	68	17.0
ครอบครัวข่าวเช้า (ช่อง 3)	120	30.0
เรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3)	181	45.3
เรื่องเด่นเย็นนี้ (ช่อง 3)	123	30.8
ข่าว 3 มิติ	112	28.0
ข่าววันใหม่ (ช่อง 3)	15	3.8
ข่าวเช้าวันหยุด (ช่อง 3)	74	18.5
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์ (ช่อง 3)	174	43.5
คุยข่าวเช้าช่อง 8	27	6.8
ปากท้องต้องรู้ (ช่อง 8)	12	3.0
ข่าวเด่นช่อง 8	57	14.2
เกาะติดข่าวช่อง 8	12	3.0
คุยข่าวเย็นช่อง 8	29	7.2
คุยข่าวค่ำช่อง 8	14	3.5
สะกิดข่าวเด็ด (ช่อง 8)	6	1.5
ข่าวเวิร์คพอยท์ (Live)	83	20.8
ข่าวเวิร์คพอยท์เที่ยง (Live)	8	2.0
ข่าวเวิร์คพอยท์ (สุดสัปดาห์)	24	6.0
ข่าวเช้าช่องวัน	23	5.8
ข่าวเที่ยงช่องวัน	9	2.3
ข่าวเย็นช่องวัน	42	10.5
ข่าวค่ำช่องวัน	52	13.0
รายการข่าวอื่น ๆ	53	13.3

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ รับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวรายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา รับชมรายการ เรื่องเล่าเสาร์อาทิตย์ (ช่อง 3) คิดเป็นร้อยละ 43.5 และรับชมรายการเรื่องเด่นเช้านี้ (ช่อง 3) คิดเป็นร้อยละ 30.8 ตามลำดับ

ส่วนรายการที่ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างรับชมกันน้อย คือ รายการข่าวเที่ยงช่องวัน คิดเป็นร้อยละ 2.3 รายการข่าวเวิร์คพอยท์เที่ยง (Live) คิดเป็นร้อยละ 2.0 และรับชมรายการสะกิดข่าวเด็ด (ช่อง 8) จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมและรายด้าน

คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็นต่อความ		การแปลความ	อันดับ
	น่าเชื่อถือ			
	$\bar{x}$	SD.		
บุคลิกภาพภายนอก	4.26	.758	มาก	1
บุคลิกภาพภายใน	4.18	.627	มาก	2
รวม	4.26	.536	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25, S.D=.536$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายนอก ส่งผลต่อความเชื่อถือว่าในข่าวที่น่าเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.26, S.D=.758$) รองลงมาคือลักษณะบุคลิกภาพภายใน ($\bar{X}=4.18, S.D=.627$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ
ภายนอกของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความ
น่าเชื่อถือในข่าวที่น่าสนใจ

ลักษณะบุคลิกภาพ ภายนอก	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. รูปร่างหน้าตา เป็นสิ่งสำคัญใน การเป็นผู้ประกาศ ข่าวและดึงดูดผู้ชม ข่าว	203 (50.7)	160 (40.0)	30 (7.5)	4 (1.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.39	.734	มาก
2. ทรงผมที่ เหมาะสมส่งผลต่อ บุคลิกภาพที่ดีของ ผู้ประกาศข่าว	173 (43.2)	135 (33.8)	69 (17.2)	16 (4.0)	7 (1.8)	400 (100.0)	4.13	.953	มาก
3. การแต่งกายที่ดู เหมาะสม ดูภูมิ ฐาน ทำให้ผู้ ประกาศดู น่าเชื่อถือ	204 (51.0)	173 (43.2)	18 (4.5)	3 (0.8)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.44	.665	มาก
4. การนั่ง หรือ ยืน ที่สง่าผ่าเผย ไม่โยกตัว ทำให้ ผู้ประกาศข่าว มีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือ	223 (55.7)	154 (38.5)	16 (4.0)	7 (1.8)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.48	.660	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.26	.758	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายนอกของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26, S.D=.758$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายนอกด้านการนั่ง หรือยืน ที่สง่าผ่าเผย ไม่โยกตัว ทำให้ผู้ประกาศข่าวมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.48, S.D=.660$) รองลงมาคือการแต่งกายที่ดูเหมาะสมดูภูมิฐานทำให้ผู้ประกาศข่าวน่าเชื่อถือ ($\bar{X}=4.44, S.D=.665$) และรูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวและดึงดูดผู้ชมข่าว ($\bar{X}=4.39, S.D=.734$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ

ลักษณะบุคลิกภาพภายใน	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การแปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ผู้ประกาศข่าวควรมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร	129 (32.3)	223 (55.8)	35 (8.8)	7 (1.8)	6 (1.5)	400 (100.0)	4.16	.770	มาก
2. ผู้ประกาศข่าวต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัดระหว่างการเล่าข่าว	150 (37.5)	259 (51.7)	33 (8.3)	7 (1.8)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.23	.736	มาก
3. ผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่ว กล้าหาญชัดเจน ไม่ติดขัด	157 (39.3)	141 (48.3)	41 (10.3)	8 (2.0)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.24	.735	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะบุคลิกภาพ ภายใน	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. ผู้ประกาศ ควรมี น้ำเสียงที่ไพเราะ ต่อเนื่อง มีลีลา การอ่านหรือการ เล่าขำน่าสนใจ มีอารมณ์ขัน	136 (34.0)	214 (53.5)	39 (9.8)	7 (1.8)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.18	.753	มาก
5. ผู้ประกาศควรมี น้ำเสียงที่น่าฟัง แจ่มใส ไม่แหบแห้ง	122 (30.5)	212 (53.0)	51 (12.8)	13 (3.3)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.10	.774	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.18	.627	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความ
 คิดเห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพภายในของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทาง
 โทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D=.627)
 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพภายในด้านผู้ประกาศข่าวควรมีความคล่องแคล่ว
 กล้าหาญ ชัดเจน ไม่ติดขัดส่งผลต่อความเชื่อถือว่าน่าเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.24$, S.D=.735)
 รองลงมาคือ ผู้ประกาศข่าว ต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือติดขัด
 ระหว่างการเล่าข่าว ($\bar{X}=4.23$, S.D=.736) และผู้ประกาศควรมีน้ำเสียงที่ไพเราะต่อเนื่อง มีลีลาการ
 อ่านหรือการเล่าข่าวที่น่าสนใจมีอารมณ์ขัน ($\bar{X}=4.18$, S.D=.753) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการ
ประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอโดยรวมและรายด้าน

คุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ		การแปลความ	อันดับ
	$\bar{x}$	SD.		
ทักษะด้านการสื่อสาร	4.14	.636	มาก	1
ทักษะด้านการนำเสนอข่าว	4.02	.563	มาก	2
รวม	4.09	.553	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09, S.D=.553$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทักษะด้านการสื่อสารส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอมากที่สุด($\bar{X}=4.14, S.D=.636$) รองลงมาคือทักษะด้านการนำเสนอ ($\bar{X}=4.02, S.D=.563$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อทักษะด้านการสื่อสารของ
ผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ
ในข่าวที่นำเสนอ

ทักษะด้านการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ						$\bar{X}$	SD.	การแปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม			
1. ผู้ประกาศข่าว ควรพูดเต็มเสียง ชัดเจนไม่ดัดเสียง มี น้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ	133 (33.2)	201 (50.2)	51 (12.8)	12 (3.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.12	.796	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ทักษะด้าน การสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
2. ผู้ประกาศข่าว ไม่ควรใช้เสียงที่ดัง เกินไป ควรใช้ เสียงที่ระดับ พอเหมาะพอดี น่า ฟัง	118 (29.5)	200 (50.0)	57 (14.2)	20 (50.0)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.02	.867	มาก
3. ผู้ประกาศควร อ่านเนื้อหาข่าวได้ อย่างถูกต้อง ไม่เต็มความให้ ความหมายเนื้อหา ข่าวผิดเพี้ยนไป	136 (34.0)	196 (49.0)	45 (11.2)	16 (4.0)	7 (1.8)	400 (100.0)	4.10	.873	มาก
4. ผู้ประกาศต้อง อ่านออกเสียงให้ ชัดเจน เช่นอักษร ร ล	166 (41.5)	185 (46.2)	38 (9.5)	6 (1.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.25	.788	มาก
5. ผู้ประกาศควร ออกเสียงควบกล้ำ ชัดเจน	137 (34.2)	200 (50.0)	52 (13.0)	8 (2.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.15	.774	มาก
6. ผู้ประกาศต้อง ออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยน แปรง หรือมีสำเนียงติด ภาษาถิ่น	139 (34.7)	204 (51.0)	42 (10.5)	11 (2.8)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.16	.793	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ทักษะด้าน การสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
7. ผู้ประกาศควรมี การอ่านข่าวที่ ราบรื่น ไม่ ตะกุกตะกัก มี จังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้ เหมาะสมทำให้ฟัง แล้วรื่นหูไม่เสีย ความ	145 (36.2)	205 (51.2)	41 (10.3)	6 (1.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.21	.742	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.14	.636	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความ
 คิดเห็นว่า ทักษะด้านการสื่อสารของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อ
 ความน่าเชื่อถือในข่าวที่น่าเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14, S.D=.636$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
 ข้อ พบว่า ผู้ประกาศต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เช่น อักษระ ร ล ส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่
 น่าเสนอมากที่สุด ($\bar{X}= 4.25, S.D=.788$) รองลงมาคือ ผู้ประกาศควรมีการอ่านข่าวที่ราบรื่นไม่
 ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคน แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสมทำให้ ฟังแล้วรื่นหูไม่เสียความ ($\bar{X}= 4.21,$
 $S.D=.742$) และ ผู้ประกาศต้องออกเสียงชัดเจน ไม่เพี้ยน แปร่ง หรือมีสำเนียงติดภาษาถิ่น ($\bar{X}= 4.16,$
 $S.D=.793$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อทักษะด้านการนำเสนอข่าว
ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ
ในข่าวที่นำเสนอ

ทักษะด้าน การนำเสนอข่าว	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ผู้ประกาศควร เลือกใช้คำหรือภาษาที่ เข้าใจง่ายถ่ายทอด เรื่องราวที่ซับซ้อนให้ เห็นภาพชัดเจนขึ้น	143 (35.7)	184 (46.0)	60 (15.0)	8 (2.0)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.13	.828	มาก
2. ผู้ประกาศควรสร้าง บรรยากาศในการเล่า ข่าวให้เป็นเหมือนการ สนทนาพูดคุยเป็น กันเอง แต่ต้องมี ความรู้ และน่าเชื่อถือ	89 (22.2)	185 (46.3)	115 (28.7)	6 (1.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.87	.816	มาก
3. การเล่าข่าวของ ผู้ ประกาศควรมี การ หยิบยกตัวอย่าง ประกอบ เพื่อให้เห็น ภาพลำดับเหตุการณ์ ได้อย่างชัดเจน	83 (20.7)	185 (46.2)	109 (27.3)	18 (4.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.81	.859	มาก
4. ผู้ประกาศควร เลือกใช้ภาษา ที่ เหมาะสม สุนภาพ เหมาะกับผู้ชมผู้ฟัง การสื่อสารต้องสั้น กระชับ	217 (54.1)	180 (45.0)	1 (0.3)	1 (0.3)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.53	.548	มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ทักษะด้าน การสื่อสาร	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
5. ลีลาในการเล่า ข่าวของผู้ประกาศ ควร เล่าให้เกิดอรรถรส ให้ผู้ชมคล้อยตาม ไม่ควรใส่ ความรู้สึกส่วนตัว ลงไปในช่วงมาก เกินไปเพราะอาจ ทำให้ความ น่าเชื่อถือของ ผู้ ประกาศลดลง	81 (20.2)	184 (46.0)	110 (27.5)	19 (4.8)	6 (1.5)	400 (100.0)	3.79	.871	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.02	.563	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่า ทักษะด้านการนำเสนอข่าวของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02, S.D=.563$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ประกาศควรเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม สุกภาพ เหมาะกับผู้ชมผู้ฟัง การสื่อสารต้องสั้นกระชับ ส่งผลต่อความเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอมากที่สุด ($\bar{X}=4.53, S.D=.548$) รองลงมาคือ ผู้ประกาศควรเลือกใช้คำหรือภาษาที่เข้าใจง่ายถ่ายทอดเรื่องราวที่ซับซ้อนให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ($\bar{X}=4.13, S.D=.828$) และ ผู้ประกาศควรสร้างบรรยากาศในการเล่าข่าวให้เป็นเหมือนการสนทนาพูดคุยเป็นกันเองแต่ต้องมีความรู้และน่าเชื่อถือ ($\bar{X}=3.87, S.D=.816$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

ปัจจัยเสริม	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การแปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ผู้ประกาศข่าวที่เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนจะมีประสบการณ์ในเรื่องข่าวมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นผู้สื่อข่าว	123 (30.7)	204 (51.0)	66 (16.5)	5 (1.3)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.10	.747	มาก
2. ผู้ประกาศข่าวที่มาจากสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ที่ได้รับความนิยมย่อมมีความน่าเชื่อถือมากกว่าช่องใหม่ ๆ	79 (19.7)	204 (51.0)	94 (23.5)	16 (4.0)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.83	.850	มาก
3. ทักษะความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อประเด็นข่าวส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ	83 (20.7)	204 (51.0)	91 (22.8)	16 (4.0)	6 (1.5)	400 (100.0)	3.86	.843	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	ระดับความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือ					รวม	$\bar{X}$	SD.	การ แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. สถานีโทรทัศน์ ที่มีผู้ประกาศ จำนวนมาก ทำให้ คุณ่าเชื่อถือ	65 (16.3)	141 (48.2)	114 (28.5)	24 (6.0)	4 (1.0)	400 (100.0)	3.73	.840	มาก
5. การจัดฉากแสง ในรายการข่าว ที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ ประกาศดู น่าเชื่อถือ และ ทำให้ผู้ชมอยาก ติดตามรายการข่าว ต่อเนื่อง	121 (30.2)	218 (54.5)	50 (12.5)	8 (2.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.12	.750	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							3.92	.622	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นว่าปัจจัยเสริมมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทาโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92, S.D=.622$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดฉาก แสง ในรายการข่าวที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้ประกาศดูน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ชมอยากติดตามรายการข่าวต่อเนื่อง ส่งผลต่อความเชื่อถือมากที่สุด ($\bar{X}=4.12, S.D=.750$) รองลงมาคือผู้ประกาศข่าวที่เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนจะมีประสบการณ์ในเรื่องข่าวมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเป็นผู้สื่อข่าว ($\bar{X}=4.10, S.D=.747$) และทัศนคติส่วนตัวของผู้ชมที่มีต่อประเด็นข่าวส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ ($\bar{X}=3.86, S.D=.843$) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนำเสนอตามลำดับตารางที่ 4.15 - 4.30 ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์
ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD.	t	P-Value
ชาย	141	4.29	.511	.273	.602
หญิง	259	4.23	.549		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า t เท่ากับ .273 และค่า P-Value เท่ากับ .602 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน การวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่า 15 ปี	46	4.36	.393	1.036	.252
16 – 20 ปี	73	4.18	.515		
21 - 30 ปี	72	4.21	.401		
31 – 40 ปี	104	4.23	.589		
41 – 50 ปี	78	4.30	.697		
50 ปี ขึ้นไป	27	4.41	.294		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.036 และค่า P-Value เท่ากับ .252 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	4.44	.398	2.538	.028*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	83	4.34	.470		
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	4.14	.478		
ปริญญาตรี	143	4.24	.544		
ปริญญาโท	26	4.33	.432		
สูงกว่าปริญญาโท	24	4.13	.956		
รวม	400				

* P-Value <0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่า F เท่ากับ 2.538 และค่า P-Value เท่ากับ .028 มีค่าน้อยกว่า นัยสำคัญ ดังนั้น ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทำการทดสอบประชาชนที่มีระดับการศึกษาใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพต่างกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์
ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

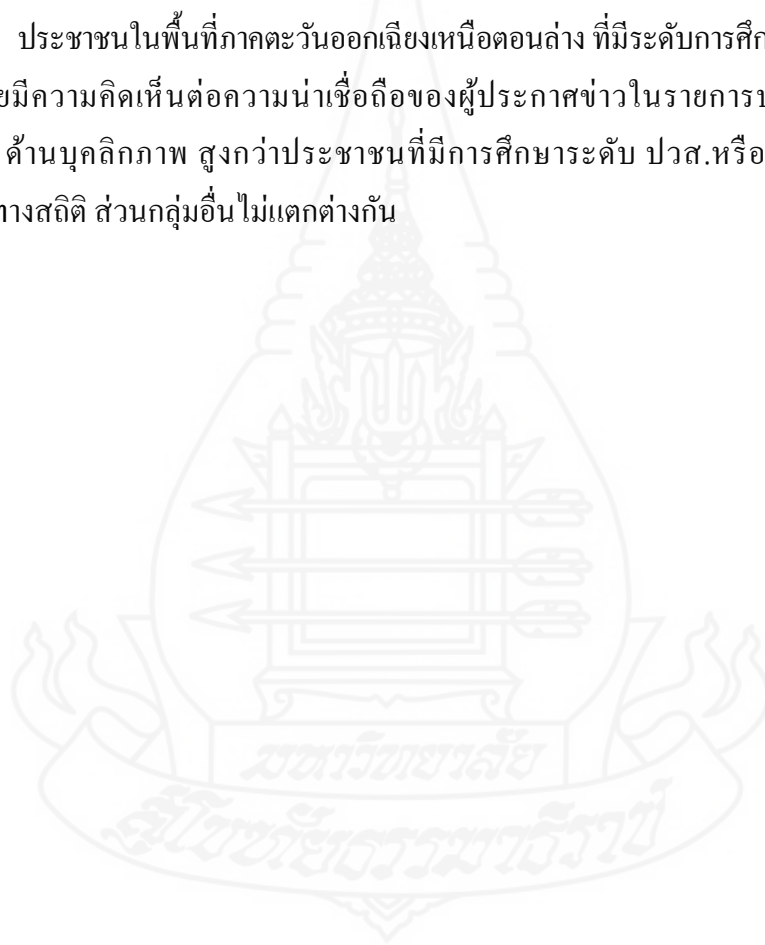
ระดับการศึกษา		ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	ปวส.หรือ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	สูงกว่าปริญญา โท
Mean		4.44	4.34	4.14	4.24	4.33	4.13
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย	4.44	-	0.10	0.30 (0.004)**	0.20 (0.036)*	0.11	0.31 (0.023)*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า	4.34		-	0.20 (0.018)*	0.10	0.01	0.21
ปวส.หรืออนุปริญญา	4.14			-	0.10	0.19	0.01
ปริญญาตรี	4.24				-	0.09	0.11
ปริญญาโท	4.33					-	0.20
สูงกว่าปริญญาโท	4.13						-

* P-Value <0.05, ** P-Value <0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษาที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวส.หรืออนุปริญญา ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวส.หรืออนุปริญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
นักเรียน/นักศึกษา	46	4.36	.393	.371	1.296
ข้าราชการ/พนักงาน ราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	80	4.26	.565		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ เอกชน	108	4.19	.549		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	4.23	.594		
รับจ้าง	44	4.34	.419		
อื่นๆ	13	4.45	.471		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่า F เท่ากับ .371 และค่า P-Value เท่ากับ 1.296 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD.	t	P-Value
ชาย	141	4.07	.585	.703	.402
หญิง	259	4.10	.535		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า t เท่ากับ .273 และค่า P-Value เท่ากับ .602 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง(H_0) และปฏิเสธสมมติฐาน การวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่า 15 ปี	46	4.38	.432	3.516	.004**
16 – 20 ปี	73	4.09	.453		
21 - 30 ปี	72	3.95	.458		
31 – 40 ปี	104	4.07	.633		
41 – 50 ปี	78	4.07	.655		
50 ปี ขึ้นไป	27	4.07	.402		
รวม	400				

** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.21 พบว่าค่า F เท่ากับ 3.516 และค่า P-Value เท่ากับ .004 มีค่าน้อยกว่านัยสำคัญ ดังนั้นประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทำการทดสอบประชาชนที่มีช่วงอายุกลุ่มใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อ
ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอายุ

อายุ		ต่ำกว่า 15 ปี	16-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41 -50 ปี	50 ปีขึ้นไป
	Mean	4.38	4.09	3.95	4.07	4.07	4.07
ต่ำกว่า 15 ปี	4.38	-	0.29 (0.006)**	0.43 (0.000)**	0.31 (0.002)**	0.31 (0.002)**	0.31 (0.020)**
16 – 20 ปี	4.09		-	0.14	0.02	0.02	0.02
21 - 30 ปี	3.95			-	0.12	0.12	0.12
31 – 40 ปี	4.07				-	0.00	0.00
41 – 50 ปี	4.07					-	0.00
50 ปี ขึ้นไป	4.07						-

* P-Value <0.05, ** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอายุ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 16-20 ปี ประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี ประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี ประชาชนที่มีอายุ 41 -50 ปี และประชาชนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.7 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	4.40	.443	4.772	0.000**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	83	4.17	.463		
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	4.03	.490		
ปริญญาตรี	143	4.00	.558		
ปริญญาโท	26	4.20	.470		
สูงกว่าปริญญาโท	24	3.88	.934		
รวม	400				

** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่า F เท่ากับ 4.772 และค่า P-Value เท่ากับ .000 มีค่าน้อยกว่า นัยสำคัญ ดังนั้นประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทำการทดสอบประชาชนที่มีระดับการศึกษากลุ่มใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อ
ความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	ปวส.หรือ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	สูงกว่าปริญญา โท
Mean		4.40	4.17	4.03	4.00	4.20	3.88
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย	4.40	-	0.23 (0.028)*	0.37 (0.001)**	0.40 (0.000)**	0.20	0.52 (0.000)**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า	4.17		-	0.14	0.17 (0.028)*	0.03	0.29 (0.028)*
ปวส.หรืออนุปริญญา	4.03			-	0.03	0.17	0.15
ปริญญาตรี	4.00				-	0.20	0.12
ปริญญาโท	4.20					-	0.32 (0.037)*
สูงกว่าปริญญาโท	3.88						-

* P-Value <0.05, ** P-Value <0.01

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามระดับการศึกษา ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปวส.หรืออนุปริญญา ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสูงกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.8 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์
ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
นักเรียน/นักศึกษา	46	4.38	.432	3.472	0.004**
ข้าราชการ/พนักงาน ราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	80	4.01	.590		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ เอกชน	108	4.11	.505		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	4.04	.529		
รับจ้าง	44	4.05	.564		
อื่นๆ	13	3.92	.896		
รวม	400				

** P-Value < 0.01

จากตารางที่ 4.25 พบว่าค่า F เท่ากับ 3.472 และค่า P-Value เท่ากับ 0.004 มีค่าน้อยกว่า
นัยสำคัญ ดังนั้น ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้าน
ทักษะการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทำการทดสอบประชาชนที่มีอาชีพกลุ่มใดที่มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้
ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบ
ผลต่างนัยสำคัญ (LSD) ได้ผลดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงานราชการ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ค้าขายธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง	อื่นๆ
	ค่าเฉลี่ย	4.38	4.01	4.11	4.04	4.05	3.92
นักเรียน/นักศึกษา	4.38	-	0.37 (0.000)**	0.27 (0.006)**	0.34 (0.000)*	0.33 (0.005)**	0.46 (0.007)**
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.01		-	0.10	0.03	0.04	0.09
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ เอกชน	4.11			-	0.07	0.06	0.19
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	4.04				-	0.01	0.12
รับจ้าง	4.05					-	0.13
อื่นๆ	3.92						-

** P-Value < 0.01

จากตารางที่ 4.26 พบว่า การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามอาชีพ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสาร สูงกว่าประชาชนอาชีพข้าราชการ/พนักงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง และประชาชนอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD.	t	P-Value
ชาย	141	3.90	.617	.001	.977
หญิง	259	3.94	.625		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่า t เท่ากับ .001 และค่า P-Value เท่ากับ .977 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านปัจจัยเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านปัจจัยเสริม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่า 15 ปี	46	3.99	.530	1.045	.391
16 – 20 ปี	73	3.96	.626		
21 - 30 ปี	72	3.80	.463		
31 – 40 ปี	104	3.89	.760		
41 – 50 ปี	78	3.96	.631		
50 ปี ขึ้นไป	27	4.04	.485		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.045 และค่า P-Value เท่ากับ .391 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	39	3.86	.436	1.369	.235
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	83	4.02	.606		
ปวส.หรืออนุปริญญา	85	3.94	.566	1.369	.235
ปริญญาตรี	143	3.85	.673		
ปริญญาโท	26	4.10	.599		
สูงกว่าปริญญาโท	24	3.92	.787	1.369	.235
รวม	400				

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.369 และค่า P-Value เท่ากับ .235 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD.	F	P-Value
นักเรียน/นักศึกษา	46	3.99	.530	1.414	.218
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	80	3.89	.680		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/เอกชน	108	4.01	.586		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	109	3.91	.604		
รับจ้าง	44	3.86	.545		
อื่นๆ	13	3.58	1.062		
รวม	400				

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่า F เท่ากับ 1.414 และค่า P-Value เท่ากับ .218 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) กล่าว คือ ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริม ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open – Ended Questionnaire) เพื่อสอบถามในข้อเสนอแนะ ต่อผู้ประกาศข่าว โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 7.1 ผู้ประกาศข่าว ไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของตนเองในการวิพากษ์วิจารณ์
- 7.2 ผู้ประกาศข่าว ที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจ สามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็นรายการสด
- 7.3 มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เนื้อหาของข่าว และนำเสนอข้อเท็จจริง
- 7.4 มีความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย
- 7.5 มีความรู้ ความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็น ใจความสำคัญของข่าวได้ ไม่ใช่เพียงแต่การอ่านตามบทข่าวเท่านั้น เพราะ ถ้าบทข่าวเกิดความผิดพลาด ผู้ประกาศต้องสามารถที่จะแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้

